

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-91/22-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja N. C., D., kojeg zastupa opunomoćenica N. S., odvjetnica iz D., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 22. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/21-01/218, urbroj: 401-01/10-22-2 od 18. ožujka 2022.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja trgovačkog društva Hrvatske ceste d.o.o., klasa: 960-03/21-01/51, urbroj: 345-100-110/543-21-02 od 17. veljače 2021., kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama, a kojim je tražio sve elaborate s isplatama izvlaštenika na projektu izgradnje pristupnih cesta mostu P.
2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbenim razlozima, u bitnom, citira odredbu članka 15. stavka 3. točku 1. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj: 25/13. i 85/15.-dalje u tekstu: ZPPI), zaključujući da tuženik općenito i neosnovano razmatra postupke izvlaštenja u odnosu na pravo tužitelja na pristup informaciji o utrošenim sredstvima na kupnju (izvlaštenje) nekretnina na kojima se grade pristupne ceste za most P. Mišljenja je da tuženik pogrešno i neutemeljeno ističe da se radi o postupcima izvlaštenja u kojima upravno tijelo još nije donijelo odluku po žalbama izvlaštenika. Zahtjev tužitelja je jasan i određen, jer tužitelj traži isključivo podatke o isplatama obavljenim u postupku izvlaštenja te procjembene elaborate vezane za te isplate. Drži da su razlozi koje tuženik navodi kao osnovu za odbijanje žalbe, a time i prava na pristup informaciji, u protivnosti s odredbama članka 15. i 16 ZPPI-a, jer uvid u procjene ovlaštenih vještaka vezano za naknadu koja se određuje u postupku izvlaštenja za izgradnju pristupne državne ceste niti u

jednom dijelu nije dotaknuo uvjete iz članka 15. stavka 2. do stavka 8. ZPPI-a. Stoga smatra da je osporenim rješenjem tuženik prekoračio svoja ovlaštenja u pogledu tužiteljevog zahtjeva za pristup informaciji jer je olako ocijenio da je test razmjernosti pokazao osnovu za odbijanje zahtjeva tužitelja u odnosu na obvezu Hrvatskih cesta d.o.o., kao obveznika dostave informacije kojom raspolaže. Dodaje da je tuženik institut testa razmjernosti iz članka 16. ZPPI-a primijenio na štetu tužitelja, nezakonito ga onemogućivši u dobivanju informacije o visini utrošenih sredstava. Hrvatske ceste d.o.o. raspolažu svim traženim informacijama te su po zakonu dužne omogućiti pristup elaboratima o procjeni, slijedom čega, zbog svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu tužbeni zahtjev usvojiti, pobijano rješenje poništiti i omogućiti mu pristup traženim informacijama.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, ostaje u potpunosti kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u njegovom obrazloženju. U bitnom, ističe kako je u postupku utvrđeno da se vode postupci izvlaštenja po žalbama raznih izvlaštenika te da isti nisu okončani, zbog čega postoje osnove sumnje da bi omogućavanje pristupa svim procjembenim elaboratima moglo utjecati na neovisno i nepristrano vođenje žalbenih postupaka, u smislu članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a. Pritom tuženik dodaje da je imao u vidu i odredbu članka 9. ZPPI-a, prema kojoj korisnik može javno iznositi informaciju kojom raspolaže sukladno odredbama ZPPI-a pa, posljedično, ako može javno iznositi informaciju odnosno sve procjembene elaborate, tada se ne može isključiti mogućnost utjecaja na drugostupanjsko tijelo u postupku odlučivanja o žalbi. U odnosu na pitanje primjene članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a, tuženik ukazuje na presudu ovoga Suda, poslovni broj: UsII-125/21 od 5. svibnja 2021., u kojoj je prihvaćeno pozivanje tuženika na navedenu odredbu, a sadržaj koje se može smisleno primijeniti i u konkretnom slučaju. Upućuje i na ovosudnu presudu, poslovni broj: UsII-141/17 od 6. rujna 2017., prema kojoj se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1 točke 3. ZPPI-a traženje podatka do kojeg bi se moglo doći samo uvidom u pojedinačni spis. Radi navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUS), odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je odbio njegovu žalbu, pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

7. Naime, odredbom članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a, na kojoj se temelji osporeno rješenje, propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako postoje osnove sumnje da bi njezino objavljivanje onemogućilo učinkovito, neovisno i nepristrano vođenje sudskog, upravnog ili drugog pravno uređenog postupka, izvršenje sudske odluke ili kazne. U takvom slučaju je, sukladno članku 16. stavku 1. ZPPI-a, propisana dužnost tijela javne vlasti prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa.

8. Razmatrajući sadržaj tužiteljevog zahtjeva za pristup informacijama, kao i podatke sveza spisa pribavljene u postupku povodom tog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire

u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom relevantnih zakonskih odredaba na koje se izrijekom pozvao, osnovano ocijenio da se ovdje ne može isključiti mogući utjecaj omogućavanja prava na pristup predmetnim informacijama na učinkovito vođenje postupaka izvlaštenja koji su u tijeku po žalbama različitih izvlaštenika, zbog čega u konkretnom slučaju prevladava potreba zaštite prava na ograničenje iz članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a, u odnosu na javni interes za traženim informacijama.

9. Pritom je tuženik dao jasne i dostatne razloge kojima se rukovodio zaključujući da u konkretnom slučaju nisu ostvareni zakonom propisani uvjeti da se tužitelju omogući pristup traženoj informaciji, a koje razloge prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava primijenjenog u postupku. Kod toga se napominje da je osnovanost stajališta tuženika izraženih u osporenom rješenju, osim u odlukama na koje ukazuje tuženik u odgovoru na tužbu, ovaj Sud potvrdio i u presudi, poslovni broj: UsII-80/22-7 od 25. svibnja 2022., koja se odnosi na istu činjeničnu i pravnu situaciju o kakvoj se radi i ovdje (traženje procjembenih elaborata s konačnim isplatama svih izvlaštenika za projekt gradnje pristupnih cesta mostu P.).

10. Kako je, dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21.), to ovaj Sud nije našao osnove navedeno rješenje, uz obrazloženje kakvo je njime dano, ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

11. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 22. srpnja 2022.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić